

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214206637
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214206637.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa V. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX Z. C., t. č. A. XX, právne zastúpeného JUDr. Miroslavom Chromým, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom SNP 33, 990 01 Veľký Krtíš, proti odporcovi O. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XX, t. č. bytom H. I., H., H XDB, Z. K., právne zastúpeného JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, o návrhu odporcu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 2C/20/2013, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/215/2014-60 zo dňa 10. 11. 2015,

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd návrh odporcu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš sp. zn. 2C/20/2013 zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že na Okresnom súde Veľký Krtíš sa medzi účastníkmi konania viedlo konanie o zaplatenie sumy 914,82 € s príslušenstvom, v ktorom Okresný súd Veľký Krtíš dňa 10. 10. 2012 pod č. k. 9Ro/266/2012 vydal platobný rozkaz, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 914,82 € s príslušenstvom. Keďže pobyt odporcu v tom čase nebol známy, bola mu uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 15. 03. 2013 č. k. 2C/20/2013-38 ustanovená opatrovníčka v osobe Jany Dohnálekovej, súdnej tajomníčky tamojšieho súdu. Uvedenej opatrovníčke bolo dňa 26. 04. 2013 doručené uznesenie zo dňa 09. 04. 2013 č. k. 2C/20/2013-43 a následne Okresný súd vo Veľkom Krtíši dňa 06. 06. 2013 verejne vyhlásil rozsudok. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že súd rozhodol podľa ust. § 114 ods. 5 v spojení s § 153b O. s. p.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v merite dňa 11. 06. 2013 a čo do výroku o náhrade trov dňa 26. 06. 2013. Až následne dňa 14. 08. 2015 odporca nahliadol do tohto spisu, teda v čase, kedy už voči nemu bola vedená exekúcia. Odporca už v exekučnom konaní sa domáhal odkladu vykonateľnosti rozsudku, avšak okresný súd uznesením zo dňa 05. 12. 2014 č. k. 2C/215/2014-14 jeho návrh zamietol, keďže mal za to, že odporca neosvedčil pravdepodobnosť, že by sa návrhu na obnovu konania mohlo vyhovieť. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/268/2015, v ktorom rozhodnutí krajský súd konštatoval, že „odporca ako navrhovateľ obnovy konania v návrhu na začatie konania neuvádza žiadne v čase pôvodného konania neznáme skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy spôsobilé priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ktoré nemohol predložiť v pôvodnom konaní, ale povolenia obnovy konania sa domáha v podstate z dôvodu, že v pôvodnom konaní mu bol ustanovený procesný opatrovník, ktorý nedostatočne hájil jeho záujmy. Vo svojej podstate tak odporca vytýkal okresnému súde nesprávny procesný postup v pôvodnom konaní, ktorého obnovy sa domáha.“

Aplikujúc ust. §-u 228 ods. 1 O. s. p., §-u 230 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 234 ods. 1, 2 O. s. p. okresný súd návrh na obnovu konania zamietol s odôvodnením, že nie sú splnené podmienky pre obnovu konania podľa ust. §-u 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. napriek tomu, že návrh na obnovu konania bol odporcom podaný včas. Podľa názoru okresného súdu odporca, ktorý je navrhovateľom obnovy neoznačil žiadne také skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ktoré by mohli prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Odporca sa povolenia obnovy konania domáhal z dôvodu, že v pôvodnom konaní mu bola ustanovená opatrovníčka, ktorá nehájila jeho záujmy tak, ako to vyplýva zo zákonných ustanovení o opatrovníctve. Opätovne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/268/2015, v ktorom už krajský súd zaujal právny záver, podľa ktorého návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci, alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Pokiaľ vedel účastník konania zastúpený opatrovníkom, ktorého mu ustanovil súd o skutočnostiach alebo dôkazoch v dobe, kedy prebiehalo pôvodné konanie, nemôže sa ani v návrhu na obnovu konania dovolávať ich novosti, aj keď jeho opatrovník o nich nevedel. Námieta účastníka konania, že mu nemal byť ustanovený opatrovník, ktorý ho v konaní zastupoval, lebo predpoklady pre takéto opatrenie neboli splnené, je uplatniteľná riadnym opravným prostriedkom proti rozhodnutiu súdu vydanom v konaní vedenom s opatrovníkom, t. j. v konaní pôvodnom. Pôvodom obnovy ako už bolo uvedené, nemôže byť nesprávny procesný postup súdu v konaní, obnovy ktorého sa účastník domáha. Nedostatok riadneho zastúpenia účastníka v pôvodnom konaní môže predstavovať iba procesnú vadu pôvodného konania, ktoré nielenže nie je relevantne prenositeľné do konania o jeho obnovu, predovšetkým však o nej platí, že skutočnosť v zmysle skutkovom nezakladá (podľa §-u 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. - viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 193/2010). Okrem uvedeného okresný súd poukázal aj na to, že o pôvodnom konaní nevedel odporca vlastnou vinou v dôsledku nesplnenia si ohlasovacej povinnosti svojho dlhodobého pobytu v zahraničí v zmysle ust. §-u 9 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri Slovenskej republiky, podľa ktorého občan, ktorý má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a ktorý sa pripravuje na vycestovanie do zahraničia na dlhšiu dobu ako 90 dní, pred vycestovaním ohlási túto skutočnosť ohlasovni v mieste trvalého pobytu a v ohlásení uvedie štát a miesto pobytu a predpokladanú dobu pobytu.

O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa §-u 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 ods. 7 O. s. p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolanie odporca. Namíeta, že okresný súd sa nesprávne vysporiadal s jeho námietkami uvedenými v návrhu na obnovu konania a taktiež si súd nesprávne interpretoval ustanovenia ohľadom obnovy konania a to ust. §-u 228 ods. 1 písm. a) O. s. p., na ktoré sa odporca odvoláva vo svojom návrhu. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za nedostatočné a má za to, že okresný súd nesprávne aplikoval v prejednávanej veci za dôvod na obnovu konania ust. §-u 228 ods. 1 písm. a) O. s. p., nakoľko takýto dôvod nevyplýva ani z gramatického ani logického výkladu označeného ustanovenia z opisu skutočností pred vydaním rozsudku pre zmeškanie. Odporca sa len snažil poukázať na to, že v prípade riadneho hájenia jeho práv prostredníctvom opatrovníka, by nemusela vzniknúť situácia, kedy je on ako odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu, ktorá absolútne nevyplýva z dokladov, ktoré predložil navrhovateľ a opatrovník v danom čase mohol zvrátiť nezákonný stav. Odporca sa nemohol brániť voči uzneseniu o ustanovení opatrovníka, keďže o vedení konania o zaplatenie istiny s príslušenstvom sa dozvedel až po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Okresný súd tak nemal vydať rozsudok pre zmeškanie v danom konaní, neurobil potrebné opatrenie na zistenie pobytu odporcu, kde však odporca v čase, keď sa o danom konaní dozvedel, už nemal iné zákonné prostriedky, ako sa voči tomuto rozhodnutiu brániť, keďže uplynula doba aj na podanie tak mimoriadneho dovolania ako aj odvolania proti uzneseniu o ustanovení opatrovníka, ako aj odvolania proti rozsudku pre zmeškanie. Okresný súd nevenoval pozornosť tomu, že odporca sa o vedení pôvodného konania dozvedel až doručením upovedomenia o začatí exekúcie. Otázka premlčania nároku navrhovateľa je však takou závažnou skutočnosťou, ktorú nie je možné opomenúť tým, tento nárok už bol premlčaný v čase podania návrhu a súd mal túto skutočnosť vyhodnotiť tak, že povolí obnovu konania. Na záver konštatoval, že neexistuje taký zákonný výklad ust. §-u 228 ods. 1 písm. a) O. s. p., ktorý by bránil prípustnosti obnovy konania, keď je zrejme, že o nich odporca nevedel, keďže nevedel ani o samotnom konaní. Navrhol, aby odvolací

súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil súdu na ďalšie konanie. Alternatívne, aby súd zmenil uznesenie okresného súdu a obnovu konania povolil.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie odporcu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní vecí, alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhu na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa §-u 228 ods. 1 O. s. p..

Procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku je podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle §-u 120 ods. 1 O. s. p., avšak v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie. O pôvodnom konaní nevedel odporca vlastnou vinou v dôsledku nesplnenia si ohlasovacej povinnosti svojho dlhodobého pobytu v zahraničí v zmysle ust.

§-u 9 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri Slovenskej republiky.

Nemožnosť použiť skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie súdom v občianskom súdnom konaní, alebo nemožnosť označiť, či predložiť tieto skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 98/2011 zo dňa

11. 08. 2011. Podmienkami prípustnosti každého návrhu na obnovu konania je nielen spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeru, ale i zákonný dôvod obnovy, z ktorého návrh vychádza.

K námietkam odporcu v odvolaní odvolací súd uvádza nasledovné:

Odvolací súd uznáva, že navrhovateľ je povinný svoj nárok skutkovo vymedziť, avšak nemusí ho právne vyhodnotiť a odôvodniť. Je totiž vždy vecou súdu, aby podal jeho právnu kvalifikáciu. Navrhovateľ je povinný žalobou uplatnený nárok iba skutkovo vymedziť, právne posúdenie zistených skutkových okolností a ich podriadenie pod určitú právnu normu je úlohou súdu. Okresný súd však pri posudzovaní nároku odporcu, ktorý podal návrh na obnovu konania aplikoval v prejednávanej veci správne právne ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Zo skutkových okolností tvrdených odporcom, ktoré mali byť dôvodom pre obnovu konania vo svojej podstate odporca vytýkal okresnému súdu nesprávny procesný postup v pôvodnom konaní, ktorého obnovy sa domáha, pretože o pôvodnom konaní nemal vedomosť z dôvodu svojho pobytu v cudzine. Uvedené skutočnosti opätovne uvádza odporca v odvolaní napriek tomu, že namieta nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom. Odvolanie odporcu tak nie je dôvodné, naopak okresný súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne zaoberal dôvodmi návrhu na obnovu konania, ktoré nespĺňajú podmienky pre obnovu konania v zmysle ust. §-u 228 ods. 1 O. s. p..

Naviac odvolací súd dopĺňa, že dôvody uvádzané odporcom v návrhu na obnovu konania nespĺňajú ani dôvody obnovy konania v zmysle ust. §-u 228 ods. 1 písm. b) - e)

O. s. p.. Obnova konania je prípustná len z dôvodov taxatívne uvedených v § 228 ods. 1

O. s. p.. Z obsahu spisu a najmä zo skutkových okolností tvrdených samotným odporcom vyplývajúcim z návrhu na obnovu konania nemožno vyodiť, že by rozhodnutie okresného súdu bolo v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev (§ 228 ods. 1 písm. e) O. s. p.), že by Európsky súd pre ľudské práva dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu, alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením (§ 228 ods. 1 písm. d) O. s. p.), že by bolo rozhodnuté týmto napadnutým rozsudkom pre zmeškanie v neprospech odporcu v dôsledku trestného činu sudcu (§ 228 ods. 1 písm. c) O. s. p.). V prejednávanej príhode nie je možné aplikovať ani ustanovenie §-u 228 ods. 1 písm. b) O. s. p., ak všetky dôkazy, na ktoré odporca v návrhu na obnovu konania poukazuje, mohli byť v pôvodnom konaní vykonané, ak by nezavinil odporca sám, že jeho pobyt bol neznámy a v konaní mu bol ustanovený procesný opatrovník. Vyššie uvedené dôvody obnovy konania odporca v podanom návrhu na obnovu konania neuvádzal, avšak spochybňoval aplikáciu ust. §-u 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. ako dôvodu na obnovu pôvodného konania okresným súdom, bez toho, aby sám prostredníctvom právneho zástupcu tento dôvod charakterizoval.

Skutočnosť, že odporca o pôvodnom konaní, ktorého obnovy sa tohto času domáha, nevedel, nie je dôvodom na obnovu konania v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Nové dôkazy sú totiž spôsobilým dôvodom obnovy konania len vtedy, ak je nimi možné preukázať právne spôsobilú skutočnosť, ktorá môže privodiť pre účastníka, ktorý návrh na obnovu konania podáva priaznivé rozhodnutie vo veci, avšak ktorý napriek tomu, že v čase pôvodného konania objektívne existovali, bez svojej viny ich nemohol použiť v pôvodnom konaní, napr. preto, že o nich nevedel a ani inak z hľadiska procesného nezavinil nesplnenie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznú povinnosť. Z pôvodného konania však uvedené nevyplýva, ak sa okresný súd dôsledne zaoberal skutočnosťami, pre ktoré bol odporcovi v pôvodnom konaní ustanovený opatrovník. Odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, najmä na str. 6 jeho odôvodnenia, podľa ktorého nedostatok riadneho zastúpenia účastníka v pôvodnom konaní môže predstavovať iba procesnú vadu pôvodného konania, ktoré nielenže nie je relevantne prenositeľné do konania o jeho obnovu, predovšetkým však o nej platí, že skutočnosť v zmysle skutkovom (podľa §- 228 ods. 1 písm. a) O. s. p.) nezakladá. Okresný súd dôvodne poukázal na to, že odporca vlastnou vinou v dôsledku nesplnenia ohlasovacej povinnosti svojho dlhodobého pobytu v zahraničí vyvolal potrebu jeho zastúpenia formou procesného opatrovníka.

Odvolací súd preto podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p.. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, preto v jednotlivostiach naň odvolací súd odkazuje. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p.) s tým, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Okresný súd sa správne v odôvodnení rozhodnutia zamerával len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd - prvostupňový súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny záver jeho rozhodnutia.

Okresný súd rozhodol vecne správne aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, ak rozhodol podľa §-u 142 ods. 1 O. s. p., ktorú skutočnosť odvolací súd uvádza napriek tomu, že rozhodnutie o náhrade trov konania nebolo výslovne účastníkmi konania v odvolaní napadnuté, avšak ide o výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §-u 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v odvolacom konaní. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný navrhovateľ, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, tieto mu zo spisu ani nevyplývajú, preto mu ich odvolací súd aplikujúc ust. §-u 151 ods. 1 veta prvá O. s. p. nepriznal. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.